

॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ आत्मनो नरस्य चात्नारायणस्य च इह भूमौ प्रयोजनं भूभारावतरणं विदित्वा स्मृत्वा ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥

अमीं स्मृत्सर्वपातेयकर्णोत्थैस्त्रैर्लोकमिदं भोकिरीटिन् ॥ सवीरं किमुत्थसिनावधत्सेनदं त्येते कुरवः संप्रवृष्टाः ॥ ४३ ॥ कर्णपुरस्कृत्य विदुर्हि सर्वतवास्त्रमस्त्रैर्वि
निपात्यमानं ॥ यथा धृत्यानिहतं तामसां ययुगेराक्षसाश्चापि घोराः ॥ ४४ ॥ दंभोद्भवाश्चासुराश्चाहवेषतया धृत्या जहिकर्णत्वमद्य ॥ अनेन चास्य क्षुरनेमि
नाद्यसंछिन्धि मूर्धानमरेः प्रसृत्य ॥ ४५ ॥ मया विस्मृतेन सुदर्शनमुचेरिवारेः ॥ किरातरूपी भगवान्सुधृत्या त्वयामहात्मा परितोषितो भूत् ॥ ४६ ॥
तां त्वं पुनर्वीरं धृतिगृहीत्वा सहानुबंधं जहि सूतपुत्रं ॥ ततो महीं सागरमेखलां वसपत्तनां ग्रामवतीं समृद्धां ॥ ४७ ॥ प्रयच्छ राज्ञे निहतारि संधाय शश्वपार्था तुलमा
मुहिल्वं ॥ स एव मुक्तोति बलमहात्मा चकार बुद्धिहिव धाय सौतेः ॥ ४८ ॥ सचोदितो भीमजनार्दनाभ्यां स्मृत्वा तयात्मानमवेक्ष्य सर्वं ॥ इहात्मनश्चागमने विदि
त्वा प्रयोजनं केशवमित्युवाच ॥ ४९ ॥ प्रादुष्करो म्येष महास्त्रमुग्रं शिवाय लोकस्य वधाय सौतेः ॥ तन्मे न जानातु भवान्सुराश्च ब्रह्मा भवो वेदविदश्च सर्वे ॥ ५० ॥
इत्युच्य देवं स तु सव्यसाची नमस्कृत्वा ब्रह्मणे सोमितात्मा ॥ तदुत्तमं ब्राह्ममसत्त्वमस्त्रं प्रादुश्चक्रे मनसा यद्विधेयं ॥ ५१ ॥ तदस्य हत्वा विराजकर्णो मुक्ताशरान्मेघ
इवांबुधाराः ॥ समीक्ष्य कर्णेन किरीटिनस्तु तथा जिमध्ये निहतं तदस्त्रं ॥ ५२ ॥ ततो मर्षी बलवान्क्रोधदीप्तो भीमो ब्रवीदर्जुनं सत्यसंधं ॥ ननु त्वाहुर्वेदितारं महास्त्रं
ब्राह्मं विधेयं परमं जनास्तत् ॥ ५३ ॥ तस्मादन्यद्योजयस्य सा चिन्नि तस्मोक्तो योजयस्त्वस्य साची ॥ ततो दिशः प्रदिशश्चापि सर्वाः समावृणोत्सायैर्भूरिति जाः
॥ ५४ ॥ गांडीवमुक्तैर्भुजैर्गैरिवोत्रैर्दिवाकरांशुप्रतिमैर्ज्वलद्भिः ॥ स्मृत्वा स्तुवाणां भरतर्षभेण शतं शतानीव सुवर्णपुंखाः ॥ ५५ ॥ प्राच्छादयन् कर्णं रथक्षणेन यु
गांतवन् ह्यर्कं करप्रकाशाः ॥ ततश्च शूलानि परश्वधानि चक्राणि नाराचशश्वतानि चैव ॥ ५६ ॥ निश्चक्रमुर्धोरतराणि योधास्ततो ह्यन्यतः समंततोऽपि ॥ छिन्नं शिरः
कस्यचिदा जिमध्ये पपात योधस्य परस्य कायात् ॥ ५७ ॥ भयेन सोऽप्याशु पपात भूमावन्यः प्रनष्टः पतितं विलोक्य ॥ अन्यस्य सासिर्निपपातकृतो योधस्य बाहुः
करिहस्ततुल्यः ॥ ५८ ॥ अन्यस्य सव्यः सहवर्मणा च क्षुरप्रकृतः पतितो धरण्यां ॥ एवं समस्तानि पियोधमुख्यान् विध्वंसयामास किरीटमाली ॥ ५९ ॥ शरैः शरीरां
तकरैः सुघोरैर्दौर्योधनं सैन्यमशेषमेव ॥ वैकर्तनेनापितथा जिमध्ये सहस्रशो बाणगणा विस्मृष्टाः ॥ ६० ॥ ते घोषिणः पांडवमभ्युपेयुः पर्जन्यमुक्ता इव वारिधाराः ॥
ततः सरुष्णं च किरीटिनं च वृकोदरं चाप्रतिमप्रभावः ॥ ६१ ॥